

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 12

25. března 2018

Cena: 8 Kč

Středeční studentské bohoslužby
v LS 2018 na Vinohradech

Kdy: každou středu od 19:00

Kde: Husův sbor Vinohrady
(Dykova 1, Praha 10)

Chcete vidět a poznat jednu z mnoha sfér studentského života na HTF? Přijďte na již tradiční středeční bohoslužby ve studentském kostele HTF na Vinohradech.

Konfese není podmínkou!
Přijďte mezi nás! :-)

web: www.ls-vinohrady.cz
www.facebook.com/czhvinohrady

Pane faráři, co říkáte na to stěhování národů?

Tak jsem byl dotázán na jedné pastorační návštěvě. Nebylo to poprvé. Stejně jako v ostatních případech jsem odpověděl: „Je to problém. Ovšem největší problém je hysterie, která kolem toho vládne, a jak je toto téma zneužíváno.“

Musel jsem o tom hodně přemýšlet poté, co jsme v roce 2016 na podzim spolu s kolegy a lidmi z dalších církví navštívili Essen. S evangelíky z Essenu má naše brněnská diecéze družbu. Krátce před odjezdem jsem zaslechl v televizi, že v České republice bylo tehdy 500 uprchlíků. A na jednoho uprchlíka v té době připadalo osm kandidátů stran a hnutí pro senátní a krajské volby, kteří chtějí bojovat proti migrantům.

Když jsme přijeli do Essenu, navštívili jsme místa, kde s uprchlíky pracují. Ve srovnání s předchozím číslem bylo zarážející slyšet, že v Essenu, který má cca 500 000 obyvatel, v té době bylo cca 10 000 uprchlíků. Situace sice nebyla jednoduchá, ale díky dobré organizaci byla zvládnána. Ev. církve se rozhodla, že bude pomáhat lidem, ať už azyl dostanou, nebo ne. Buď jim pomohou s přidělením dočasného pobytu, nebo s návratem. Podle sociálního pracovníka, který pracoval s nezletilými, je největším problémem jeho klientů jejich nedochvilnost. Když jsem s kolegyní, která nás tehdy doprovázela, nyní mluvil, řekla mi, že uprchlíků v Essenu je 23 000. Jako příklad problémů, který s uprchlíky musí řešit, uvedla to, že kvůli nedostatku peněz jezdí

na černo. Za 25 let, co pracuje s uprchlíky, se jí nic zlého nestalo.

Na pastorační návštěvě, kde jsem byl dotázán na můj názor na uprchlíky, přišla řeč i na to, jak je nebezpečno, jak v dobách mládí se lidé nebáli chodit sami ze školy, z vesnice do vesnice. „Co se od té doby změnilo?“ ptali se mě. Odpověděl jsem, že statisticky vzato je počet psychopatů, deviantů, násilníků stejný. Rozdíl je v tom, že máme internet, bulvár, zpravodajství komerčních televizí. Ty se snaží zaujmout negativními zprávami. Výsledkem je to, že se bojíme o děti více než dřív. Kontrolujeme je. A vliv médií má podobný efekt i co se týče otázky uprchlíků.

Nelze nekriticky přijímat všechny lidi, kteří k nám chtějí. Nevím o politikách, kteří by to chtěli dělat. Podobně jako my, i ti migranti jsou lidé nedokonalí. Ovšem hysterie a nenávisť, která se kolem toho vzbuzuje, je problémem ještě větším. Máme politiky, kteří straší znejistělými lidmi a vyděšeným masám nabízejí jednoduchá řešení složitých problémů. To je ale, jak víme z historie, cesta do pekel. Odvádí se tak pozornost od toho, co je potřeba opravdu řešit. Elegančně se tak odvede pozornost od selhání, skandálů. A co je horší, zadělává se

Jak rozuměl Masaryk „České otázce“ a jak ji chápat dnes

Za významné a podstatné dílo Tomáše G. Masaryka je považován jeho spis „Česká otázka“ z roku 1895.

Obsahuje dobře promyšlený a ucelený koncept české národní identity, který byl uplatněn při formování a vzniku našeho samostatného státu. Na myšlenky v „České otázce“ pak Masaryk navazoval svými dalšími spisy, v nichž rozpracoval jednotlivá témata z této knihy.

Masarykův spis „Česká otázka“ byl vydán také v roce 1969, tedy v čase již nastupující normalizace. Toto vydání je uvedeno citátem „Nepodlehne ani ohni ani meči“ (Nec igni cedit nec ferro). V té době se již dalo tušit, že tento spis ani další Masarykova díla hned tak u nás nevyjdou. Bylo již zřejmé, že česká otázka jako otázka po vyšších hodnotách našeho národa a naší vlasti zůstane v další epoše nesamostatností našeho státu nežádoucí. Je příznačné, že hned v roce 1990 byl tento spis znovu vydán v nakladatelství Svoboda. V loňském roce byla vydána obsažná publikace s názvem „Česká otázka a dnešní doba“, která dokládá, že Masarykem položené zásadní téma zůstává stále živé a v nových vnitrostátních, evropských a celosvětových souvislostech je znovu aktuální.

Masarykem jsou totiž položeny otázky: Kdo jsou Češi? Jaké je naše místo v dějinách Evropy? Jaké je místo a úkol našeho národa v dějinách lidstva a světa?

Odpovědi Masaryka na českou otázku mají filozofickou povahu a podstatu. Cílem filozofie českých dějin je podle Masaryka humanita. Z hlediska Církve československé husitské je pak důležité Masarykovo ocenění české reformace, v níž se tato hodnota lidství projevila zvláštním způsobem jako idea bratrství.

K této epoše dějin českého křesťanství a jejímu refor-

mačnímu programu se od svého počátku přihlašuje právě Církev československá husitská.

V České otázce je často zmiňován německý myslitel Johann Gottfried Herder (1744-1803), který měl zřetelný vliv na představitele národního obrození – evangelického duchovního Jana Kollára, na jeho filozofii dějin a také na myšlenku humanity. Masaryk píše, že Kollár „přilnul k humanitnímu ideálu Herderovu. Humanita po stránce etické, vzdělanost po stránce rozumové se staly Kollárovi národním ideálem“. Podle Herdera je rozvíjení a prohloubení humanity konečným cílem dějin, jak to vyjadřuje v díle „Ideje k filozofii dějin lidstva“. U Herdera jako teologa se však jedná o lidství, které směřuje k Bohu, neboť v člověku je „otříděn obraz Stvořitele naší země“. Pro Herdera náboženské a humanitní ideály splývají.

S tímto pochopením úzkého vztahu náboženství a humanity se setkáváme i u Masaryka.

Pro Masaryka je humanita národním i politickým programem. V „České otázce“ říká, že nesmí být pouze obrozeneckým heslem, ale musí být snahou každého a všech. Humanita jako cíl a program národní musí důsledně určovat naši národní taktiku. Neznamená to, že by se český národ vyznačoval humánnějším jednáním než jiné národy. Humanita se týká každého národa jako závazek i cíl. Takto univerzální a široce pojatá humanita vychází z Ježíšova evangelia, jak to chápali Mistr Jan Hus, Jan Amos Komenský, ale i Tomáš G. Masaryk.

Pojetí českého národa podle Masaryka tak není úzké, omezené a do sebe zahleděné vlastenectví, ale hluboké vědomí sounáležitosti s druhými a trvalé úsilí o univerzální hodnotu lidství a lidskosti.

Tomáš Butta

Prohlášení ústřední rady k situaci čínských křesťanů

Ústřední rada na návrh biskupské rady přijala následující prohlášení k situaci čínských křesťanů, žádajících o azyl v České republice.

„Církev československá husitská pozorně sleduje situaci kolem čínských křesťanů zdržujících se na území České republiky. S potěšením jsme přijali zprávu, že osmi čínským křesťanům byl udělen politický azyl. Zároveň však vyjadřujeme obavy o budoucnost těch, kterým tento status nebyl udělen. Naléhavě žádáme příslušné orgány, aby jim umožnily zůstat v České republice. Řada z nich je již dva roky zapojena do duchovního života náboženských obcí Církve československé husitské, v místních společenstvích byli přijati a je jim věnována pastorační péče a praktická podpora. Vnímáme je jako své sestry a bratry a sdílíme jejich naději, že jim trvalý pobyt v naší zemi umožní svobodné vyznávání křesťanské víry.“

tak na další konflikty, které mohou dosáhnout nedozírné intenzity. Není to tak dávno, kdy konflikty mezi různými skupinami lidí ničily tuto zemi. Setkal jsem se s pamětníky násilí ve věcech víry v naší zemi. Ta civilizační slupka je velmi tenká. Neradno sahat do temných zákoutí našeho nevědomí a využívat ho pro své sobecké cíle. Nikdy nevíte, co z toho vzejde. Dnes jsou terčem uprchlíci, dříve to byli Romové. Kdo bude další? Obětí takového vyvolávání démonů, štvání proti jedné skupině lidí, jsou nakonec všichni.

Lidé, kteří štvou proti uprchlíkům a islámu, jsou zrcadlovým obrazem islamistů. Ti vtlučkají do hlavy lidem žijícím v bídě, beznaději, utla-

ku, že za jejich problémy mohou Evropané - oni vás nenávidí, chtějí vás zničit. A potom lidé v oněch zemích opravdu vidí ve zpravodajství představitele nějaké země, jak tvrdí, že islám je zlo. Ale muslimů je miliarda. A v islámu je mnohé duchovní bohatství. Naproti tomu já sám znám křesťany, kteří kdyby měli moc, tak bychom se velice divili.

Co dělat tváří v tvář všem těm katastrofickým zprávám? Často odpovídám: „Žít teď a tady! Uvědomit si, že jsme se nikdy neměli tak dobře jako teď. A hlavně, učit se děkovat, věnovat se budování vztahů ve vlastní rodině.“

Matka Tereza jednou řekla - Chceš změnit svět - miluj svoji rodinu.

Tady je klíč, tady to vše začíná. Tak budujeme síť vztahů, která nás nese, když přijdou životní problémy.

Neřeším uprchlíky, největší problém mám s Čechy. A nejvíc s jedním individuem jménem Marek Ryšánek. Sám sobě a svým bližním působí spoustu problémů. A tak se snažím ho měnit. Je to totiž jediný člověk na světě, kterého můžu měnit. Velmi mi v tom pomáhá vědomí, že já, Marek Ryšánek, jsem milován a přijímán naším Pánem takový, jaký jsem, se všemi světly a stíny. **Marek Ryšánek**

P.S.: Vyrůstal jsem na vsi v Sudetech, do Prahy jezdím nerad, na sluníčko nechodím, v kavárně jsem snad ještě ani nebyl - chodím na pivo.

Velikonoční obřady

Duchovní obnova vyvěrá z pramene Velikonoc. Pro hlubší osobní účast na liturgickém slavení velikonočních svátků Kristovy oběti a Kristova vzkříšení jsme v Plzeňské diecézi ČČSH vydali v r. 2017 formou praktické brožury velikonoční obřady tzv. tridua (třídenní) - obřady Zeleného čtvrtka, Velkého Pátku a vigilie Hodu Božího velikonočního. Obřadní modlitby pocházejí z 1. dílu Bohoslužebné knihy ČČSH (2013). Řád slavení večere Páně v obřadech Zeleného čtvrtka a velikonoční vigilie jsme převzali z agendy Dr. Karla Farského (1923), kterou v upravené podobě vydala Plzeňská diecéze ČČSH (2015). Samozřejmě je možné slavit eucharistií dle Liturgie ČČSH, jak je to obvyklé při nedělních bohoslužbách.

Z obecného povědomí se pozvolna vytrácí křesťanský charakter Velikonoc. Proto se úvodem pokusíme stručně nastínit původní obsah těchto krásných svátků, i když doufáme, že právě ve vašem povědomí jejich křesťanský význam zůstal zachován. Nicméně – opakování je matkou moudrosti! Křesťanská moudrost čerpá ty nejčistší poklady ze studnice víry, jejíž nezbadatelná tajemství (mysteria) jsou Božím působením při velikonočních obřadech zpřístupňována a zpřístupňována našim duším. Jak napsal filosof Zdeněk Neubauer, všechny obřady tridua mají výrazně mysteriální charakter.

● **Na Zelený čtvrtek si připomínáme Ježíšovu Poslední večeři**, již vpředvečer své smrti oslavil spolu s apoštoly. Při této sváteční hostině na rozloučenou Ježíš nazval chléb svým tělem, které se za nás vydává, a víno nazval svou krví, která se za nás prolévá. Takto Ježíš ustavil svá-

tost večere Páně neboli eucharistie (díkůvzdání), která představuje vrchol a střed života křesťanské církve, neboť v této svátosti přijímáme samotného Ježíše Krista, jeho osobu, dílo, život, oběť i vzkříšení. Ve shodě s biblickou antropologií je tělem myšlena Ježíšova osoba, krví se rozumí Ježíšův život. Vždyť Ježíš vydal sám sebe, nasadil svůj život a obětoval jej za spásu nás všech. Při Poslední večeři také umyl nohy svým učedníkům - s láskou jim posloužil, aby se i oni naučili s láskou sloužit. Proto na Zelený čtvrtek, když slavíme památku Poslední večere Páně a ustanovení svátosti Kristova těla a krve, kněz při bohoslužbě umývá nohy svým farníkům, aby se procvičil v pokorné službě a opravdové lásce po vzoru Kristově.

● **Velký pátek je dnem, kdy Ježíš vynesl kříž na Golgotu**, a tak se ponížil až k smrti. Pamatujme, že podle biblických Písem, na nichž

zakládáme naši křesťanskou víru, je v Ježíšově osobě plně a dokonale sjednocen Bůh a člověk - Boží bytí s lidským bytím, Boží vůle s lidskou vůlí, Boží činnost s lidskou činností. Takže v Ježíšově osobě Bůh sestupuje k nejnižšímu konci lidského údělu - do útrobu smrti, o níž dosud platila slova, která Dante Alighieri vztahuje na peklo: „Zanechte naděje, kdo vstupujete.“ Člověk Ježíš, sjednocený s Bohem, se dal zcela k dispozici pro tento úkol a vypil hořký kalich až do dna, aby naplnil Boží plán na záchranu hříšného lidstva. Smrt - mzda hříchu - zemřela v Kristově smrti. Neboť smrt nemohla obstát před živým Bohem, jehož bytí je přece i bytím Ježíše Krista, Syna Božího!

Na Velký pátek se při bohoslužbě čte z proroka Izajáše píseň o pokorném a poníženém Božím služebníkovi, jenž namísto nás nesl na sobě hříchy mnohých a namísto nás byl postižen pro nepravost nás všech. Kristus nás vykoupil z hříchu tím, že strašlivou cenu za naše hříchy zaplatil sám - svým vlastním životem! Nelze podat pádnější důkaz lásky!

Do Boží lásky, charakterizující osobu i dílo Ježíše Krista, je snad nejvíce zahleděn apoštol Jan, jehož pašije představují středobod velkopáteční bohoslužby. Pašijový příběh je možné číst různými způsoby. Jako odsouzení spravedlivého, dobrého člověka,

popraveného, třebaže byl neviný. Jako svědectví, že Ježíš je spravedlivý a dobrý, protože neuhnul před utrpením, které se mu postavilo do cesty. Jako drama, v němž Ježíš uskutečňuje naši záchranu a naše osvobození, čehož dosahuje svou hrdinskou obětí, podstoupenou z lásky k nám. Křížem mělo být jeho dílo zmařeno - paradoxně skrze kříž bylo dokonáno! Bůh uzavřel s lidmi novou smlouvu, zpečetěnou prolitou krví Ježíše Krista. Nová, navěky platná smlouva zaručuje odpuštění hříchů a věčný život všem lidem, kteří uvěří a přijmou Ježíše za Pána a Spasitele.

Za svého pozemského života učil Ježíš své učedníky přimluvně, prosebné modlitbě. Takovou modlitbou je i Otčenáš. Před svým utrpením Ježíš prosil za ty, které mu Bůh Otec svěřil, za své učedníky, přátele a bratry, které si zamiloval. Proto i na Velký pátek jsou významnou součástí bohoslužby prosebné modlitby, jimiž se přimlouváme za své bližní a jejich potřeby.

● **Bílá sobota je dnem odpočinku, sabatem. I Ježíšovo zmučené tělo odpočívalo v hrobě.** Ale po západu slunce, s blížící se nocí, se schyluje k nejradostnějšímu svátku celého roku. **V noci na velikonoční neděli křesťané bdí, aby slavili Ježíšovo vzkříšení!** Venku je šero nebo tma, ale do kostela je vnesena rozsvícená velikonoční svíce na znamení Kristova světla, které nepohltila ani temnota smrti. Kristovým světlem je pro-

zařován i náš život. Nemusíme se bát budoucnosti, ba ani smrti! Skrze víru a křest totiž sdílíme s Kristem jeho smrt. Zemřeli jsme hříchu. A sdílíme s Kristem i jeho vzkříšení! Žijeme v Bohu, jenž nás zve do věčného blaženého života v nebeském království, do něhož nám Kristus otevírá dveře. Proto se při Velikonoční vigilii, noční bohoslužbě, konají křty, případně obnova křestního slibu. Křtem jsme přijati do rodiny Božích dětí, které Bůh Otec zachraňuje a osvobozuje vírou v Krista Ukřížovaného a Vzkříšeného.

Bůh totiž neponechal Ježíšovu oběť bez odpovědi. Nedopustil, aby se Spasitelovo dílo obrátilo v prach. Jelikož pro všemocného Boha není nic nemožného, vzkřísil Ježíše z mrtvých! Bůh je živým Bohem i Bohem živých. Ježíš žije skryt v Bohu. Takový je i křesťanský život. Navenek se ničím zvláštním nelišíme, ale žijeme skrytí spolu s Kristem v Bohu. Ježíšovo vzkříšení je zásadním průlomem Božího království do našeho světa i do naší existence. Ježíš je prvorozeným z mrtvých. My jej následujeme! Proto na velikonoční neděli voláme s radostí a vděčností: Aleluja! Kristus vstal z mrtvých!

Velikonoční obřady ve vytištěné podobě jsou k zakoupení v kanceláři úřadu plzeňské diecéze. V elektronické podobě vám rádi zašleme brožuru zdarma ve formátu PDF. Objednávku zasílejte na e-mail: kancelar@plzenskadiiece-cch.cz **Lukáš Bujna**

Hospodine,
Ty jsi nám dal pastýře našich duší - našich životů,
a to pastýře,
který se nám dal poznat jako náš bratr,
jako nám blízký a s námi účastný.
Díky němu a jeho lásce - jeho lidskosti
- poznáváme i tebe, Boha,
jako dobrotivého Otce.
Sláva tobě,
že nás z tvé ruky
nic nemá moc vyrvat. Amen.

Z kazatelského plánu

Květná neděle

Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský! Hosanna na výsostech! **MATOUŠ 21,9**

První čtení: Izajáš 45,21-25

Tužby postní:

2. Abychom Boží království a jeho spravedlnost hledali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom svých hříchů litovali a své bližní nesoudili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože, Vykupiteli, děkujeme ti, že v tajemství utrpení svého Syna jsi nabídl všem lidem spásu a věčný život. Shromáždíš si nás kolem Kristova kříže a uchovej pro den vzkříšení! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 2,5-11

Evangelium (Pašije): Marek 14,1 - 15,47

Verše k obětování: Žalm 22,28-29

Verš k požehnání: Marek 14,36

Modlitba k požehnání:

Bože, Vykupiteli, náš hlad po smyslu života jsi utišil duchovním pokrmem a nápojem. Posiluj naši víru, abychom skrze smrt a vzkříšení tvého Syna dospěli do plnosti spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 239, 240, 322, 326, 201

Nad Písmem

Hosanna Synu Davidovu!

Mt 21,9

*Hosanna Synu Davidovu!
Požehnaný, který přichází ve jménu
Hospodinově! Hosanna na výsostech!* **Mt 21,9**

Sestry a bratři,

ke Květné neděli, kterou dnes slavíme, patří neodmyslitelně čtení o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma.

Tato událost byla předpověděna již v knize proroka Zachariáše v kapitole deváté, verši devátém. Rozjásá se, siónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hláhol. Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.

Srovnáváme-li Ježíšův prostičký vjezd do Jeruzaléma s nádhernou pompou, s níž například vjížděli římská imperátora ve slavnostních průvodech do holdujícím jim měst, pak se nám bude zdát událost popsána v dnešním evangeliu bezvýznamnou epizodou v dějinách lidstva. Uvědomíme-li si však její trvalou hodnotu a význam, který měla a má dodnes pro celý svět, pak teprve pochopíme, jak slavná to byla událost. Vždyť šlo o nové vyšší náboženství, vyšší mravnost, nový světový názor, dokonalejší vzdělanost a spásu člověka. Ježíšův vjezd do Jeruzaléma je nezapomenutelný, protože dokazuje velikost jeho slavné osobnosti.

Nepřijížděl, aby si podmanil, ovládl a pokořil, ale proto, aby posloužil, požehnal a vykoupil. Uvážíme-li,

jaký Pán Ježíš sledoval cíl, můžeme směle tvrdit, že nikdy nevkročil vznešenější a požehnanější průvod do bran kteréhokoliv města. Dávno upadli v zapomenutí mnozí mocní císařové, vladaři a vojvodcové, kteří vjížděli do hlavních měst svých i cizích říší, aby se dali oslavovat nebo aby podrobovali druhé národy. Nikdy však nebude zapomenut Kníže pokoje, který vjel s palmou míru do jeruzalémských bran. Nikoho dnes již nenadchne líčení slavných průvodů starověkých vladařů Caesara, Augusta i jiných, ale když se čte o Ježíšově slavném vjezdu do Jeruzaléma, povstávají ještě dnes na celé zeměkouli tisíce mužů a žen, lidí všech stavů a věku, aby ho pozdravili a byli poslušni jeho hlasu i rozkazů. Trvalá přitažlivost Ježíšovy osobnosti a jeho věčná sláva je důkazem, že přišel od Boha, aby nás vykoupil z moci zla, hříchu a smrti. Proto se i my připojujeme v duchu k těm, kteří volali: „Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Nikdo nemůže přihlížet onomu podivuhodnému vjezdu Ježíšovu do Jeruzaléma, aniž by si uvědomil, jak se lidé před ním

rozdělují na dvě skupiny. Jedna z nich jej oslavuje a volá radostně hosanna, kdežto druhá reptá a protestuje proti tomu, aby nad nimi kraloval. Toto rozdělení zůstává až do dnešní doby. I dnes jsou na jedné straně lidé, kteří jsou ochotni mu sloužit, ale jsou i takoví, kteří službu Ježíšovi rozhodně odmítají.

Ti, kteří jsou ochotni své síly, schopnosti, majetek i dobrou vůli propůjčit službě pro Boží království, vidí v Ježíši Kristu svého Krále, Pána a Mistra. Nedbají na to, že se jim lidé posmívají. Oni vědí, komu uvěřili. Jsou přesvědčeni, že Bůh povýšil Pána Ježíše nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno.

Mezi tyto lidi musíme patřit i my, kteří žijeme v Církvi československé husitské. Dnešní evangelium k nám volá: Kristus přichází!

Ale položme si otázku: Co uděláme? Půjdeme mu naproti a přijmeme ho za svého Pána? Ano, půjdeme a připojme se k těm, kteří vítali Krále králů a volali: „Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově.“ Poděkujeme mu také za to, že nám přinesl pokoj a mír, který nám nikdo jiný dát nemůže. Amen.

Helena Salfická

Pane Bože, prosíme tě, abychom vyšli naproti Pánu Ježíši Kristu s ratolestmi víry, naděje a lásky.
Abychom vyznávali svou víru v něho jasně a srozumitelně.
Aby On, Kníže pokoje, panoval svou láskou nad celým světem a dal mír všem národům. Amen.

Kým jsi, Český zápase?

V čísle 7 letošního ČZ vyšlo pod názvem K současné situaci v zemi stanovisko duchovních a kazatelů brněnské diecéze k prezidentské volbě. Kultivovaný text poukázal na neetické metody v kampani stávajícího a znovuzvoleného prezidenta a nabídl biblické a naukové východisko. Vzhledem k poměrně ostré polarizaci české společnosti se daly očekávat reakce těch, které výsledek voleb uspokojil. Stránky našeho týdeníku je přinesly v čísle 10 pod shrnujícím titulkem Reakce na článek...

Jako člen redakční rady Českého zápasu jsem se zasazoval o to, aby nebyly zveřejněny. Právo vyjádřit se je třeba respektovat, nikoliv však ve formě, která je ve zřejmém rozporu s etickým kodexem týdeníku. Text bratra faráře Macha je tragikomická ukázka ztráty soudnosti spočívající v absenci vlastního názoru a bezduchem papouškování „hradních“ sloganů vrcholícím v reklamě na TV Barrandov. Ostatně to, že si autor pro název článku vypůjčil jedno z nejstupidnějších hesel kampaně (Tato země je naše), je dosti výmluvné. S textem Jana Vlasáka není třeba dlouze ztrácet čas: tato čirá žlučovitá

hovorovost se od internetových diskusních žump liší pouze tím, že je podepsaná. Na stránkách ČZ (ani jakéhokoliv jiného seriózního periodika) nemá co dělat.

Ale jak se tam tedy dostala? A o co zápasí současný Český zápas, může se čtenář ptát. Zápolí ve snaze vyhovět každému? Ta je však marná. Nedokáže-li někdo polemizovat na solidní úrovni, nemá mít do ČZ přístup. K tomu přeete etický kodex máme.

Jan Švankmajer ve svém posledním filmu Hmyz říká: „Ó, jaký to krásný den, den, ve kterém se pravděpodobně zrodila předposranost, která v pozdějších letech vykvetla v Čechách obludnými květy a stane se českým národním znakem.“ Tuhle naši interní kauzičku bych nepodceňoval. Podle mého je kolektivním selháním redakční rady a pádnou odpovědí na ně by měla být kolektivní rezignace. Anebo nad tím, jako již tolikrát, mávneme rukou. Pak se ovšem, milý čtenáři, nediv, až si za pět roků v ČZ přečteš chvalozpěv třeba na nově zvoleného vlasteneckého prezidenta Tomia Okamura. A „pražská kavárna“, které by se to snad nelíbilo, dostane konečně tu správnou a léty pro- věřenou nálepku: „ztroskotanci a samozvanci“.

Marcel Sladkowski

Můžete si přečíst

JINDRA, Martin: Sáhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938-1945. ÚSTR - CČSH, Praha 2017

Autor této práce, historik Martin Jindra, má za sebou již více než jedno decennium velice fundovaného, důkladného, pečlivého a namáhavého historického a archivního bádání, jehož plodem je několik nadmíru pozoruhodných publikací z novodobých československých církevních dějin, zejména o Církvi československé husitské a případně také České pravoslavné církvi, resp. jejich představitelích a věřících, během kritických, ba osudových let československé historie na přelomu první a druhé poloviny XX. století.

Bez nejmenších pochybností se jedná o nesmírně záslužné badatelské a publikační počiny, s jejichž pomocí se může kterýkoli zájemce, ať z řad odborné či laické veřejnosti, seznámit s ohromným množstvím dějů, událostí, procesů a životními osudy i působením a činy duchovních (církevních) osobností s nimi spjatých, které by jinak, ač zcela nezaslouženě a neodůvodněně, postupně upadaly v zapomnění především v důsledku krutého a násilného přeryvu duchovních a kulturních dějin české a slovenské společnosti mezi lety 1948–1989. Je jistě chválné a úctyhodné, když se některý z mladší generace historiků ujme takového náročného, ale o to více významného a společensky důležitějšího úkolu, jehož plnění představuje neocenitelnou službu historické paměti.

Publikace „Sáhnout si do ran tohoto světa“ bezpochyby představuje jistě vyvrcholení tvůrčí a badatelské činnosti Martina Jindry. Už svými základními charakteristikami musí budít zasloužený obdiv a úctu. Monumentální sedmisetstránkové dílo je po obsahové i formální stránce zpracováno s velkou erudicí a badatelskou pečlivostí.

Celá kniha je koncipována tak, že umožňuje hluboký a podrobný vhled do činnosti Církve československé husitské mezi lety 1938–1945. V její první, monografické části autor s důkladností sobě vlastní zachytil nejrůznější momenty (tedy nejen vlastní situaci církve ve zmíněném období, ale také například vztahy k židovství, otázky sociální práce, problémy bohoslovecké výchovy, problematiku vyrovnání se s hmotnými škodami, zachycení detailního pohledu na činnost náboženských obcí atd.) činnosti církve a jejich představitelů v historickém kontextu tzv. druhé republiky a Protektorátu Čechy a Morava včetně účasti v protifašistickém odboji a Květnovém povstání českého lidu.

Druhá a třetí část práce je věnována zachycení konkrétních životních osudů duchovních, kteří byli během válečného období násilně usmrceni či vězněni.

Ve druhé části se tak může čtenář v podrobných medailonech seznámit se životem, působením i smrtí duchovních Církve československé husitské, kteří byli buď umučeni či zavražděni v nacistických koncentračních táborech (R. Babula, J. Bendl, L. Hodík a F. Janků), nebo zahynuli v důsledku věznění v nelidských podmínkách (V. Falta, A. Tuháček), či byli popraveni (J. Parkán). Poslední z těchto „svědků krve“, jak je nazývá autor práce, farář V. Schück byl zastřelen hlídkou SS během Květnového povstání v roce 1945.

Ve třetí části jsou pak v biografických medailonech zachyceny životní osudy 32 dlouhodobě vězněných duchovních Církve československé husitské, kteří se zapojili do protinacistického odboje.

Jsou to fascinující osudy vrchovatě naplněné neobyčejnou osobní statečností, plností charakteru, ohromnou silou vůle a odhodlání, neochvějností víry. Pro každého čtenáře jistě bude překvapující autorova informace (opřena o archivní bádání) o tom, že do protinacistické rezistence se zapojilo na 130 farářů Církve československé husitské, což představuje téměř 40 % všech duchovních, již mezi lety 1938–1945 působili ve farní správě!

Knihy Martina Jindry je po formální stránce zpracována nesmírně důkladně. Rozsáhlý poznámkový aparát je nejen reprezentativní, ale přináší čtenářům velké kvantum nových, badatelům i čtenářům neznámých poznatků. Podrobný soupis pramenů a literatury zabírá více než dvacet tiskových stran, velice precizně je zpracovaný též jmenný rejstřík. Když se k tomu všemu přidá ještě velmi vhodné a dobře provedené typografické zpracování celé publikace, pak je zřejmé, že se vskutku jedná o poctivé historické dílo.

Nelze tedy než konstatovat znovu to, co už bylo svrchu uvedeno. Monografií „Sáhnout si do ran tohoto světa“ dosáhl M. Jindra opravdu jistého vyvrcholení dosavadního badatelského úsilí. V zásadě to však znamená jediné - neobyčejně velký příslib toho, že i v budoucnu se budou moci čtenáři seznamovat s jeho stejně nebo ještě více heuristicky podloženými a zároveň lidskými vhledy nepostrádajícími knihami.

Doc. PhDr. Martin Hemelík, CSc.

Remember 2013-2018

V lednu roku 2013 oslovil pan Marek Šlechta všechny pěvecké sbory České republiky s výzvou, aby se přidaly společným zpěvem k celonárodnímu happeningu CHOIRS' HAPPENING REMEMBER! – SBOROVÝ HAPPENING PAMATUJ!

V průvodním dopisu bylo připomenuto: „*Pamatujme, že v koncentračním táboře Osvětim-Birkenau bylo dne 8. března 1944 v plynových komorách zavražděno 3 792 nevinných mužů, žen a dětí. Další 6 500 mužů, žen a dětí bylo zavražděno v nocích 10. a 11. července 1944. Během tří nocí zahynulo více než 10 000 československých občanů. Písň Hatikva, Šema Jisrael a Kde domov můj zpívané našimi spoluobčany, když šli na smrt, jsou plné naděje, optimismu, radosti a duchovní síly.*“

Členové Pěveckého sboru Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě-Porubě přijali tuto výzvu a ve čtvrtek 7. 3. 2013 se připojili ke stovkám zpěváků celé České republiky. Happening se uskutečnil ve vestibulu naší školy. Od roku 2014 vystupují na koncertech celonárodního happeningu zpěvačky Ženského komorního sboru Dobroslava Lidmily Ostrava a studenti Pěveckého sboru Gymnázia Olgy Havlové Ostrava-Poruba – CHOIR VAN GOH.

Dne 8. 3. 2014 se uskutečnila vzpomínková akce v Kosteletě Nanebevzetí Panny Marie v Ostravě-Třebovických, o rok později jsme zpívali v kostele v Ostravě-Pustkovci.

Na tomto místě se konal happening i 8. 3. 2016, sbory zpívaly pod vedením P. Kubenkové, O. Blažkové a L. Marka, korepetitorem sborů byl L. Kubenka. Vokální skladby byly doplněny texty, které přednášeli L. Marek (student Janáčkovy konzervatoře Ostrava) a E. Šlahařová (studentka Gymnázia Olgy Havlové).

Ve čtvrtek 2. 3. 2017 se uskutečnil 5. ročník koncertů, na němž si zpěváci i posluchači celé republiky připomněli tragické události z března a července roku 1944. Stejně jako v předchozích dvou letech zpí-

valy oba sbory v kostele v Ostravě-Pustkovci. Duchovní skladby byly vhodně doplněny texty čtenými žáky Základní školy Gajdošova. Na závěr vystoupila předsedkyně Židovské obce Ostrava paní Milena Slaninová.

Letos se oba ostravské sbory připojily k celonárodnímu happeningu REMEMBER-PAMATUJ! koncertem duchovní hudby v úterý 6. 3. v Husově sboru v Ostravě-Svinově.

Po úvodním vystoupení studentky Janáčkovy konzervatoře Ostrava K. Zajacové, která zahrála sólo pro lesní roh, zazněly židovské písně v úpravě T. Novotného se sólem M. Světlíkové. Poté se představila s židovskou písní sólistka A. Halamková. Ženy i studenti GOH zazpívali společně hymny a skladby Šema Jisrael a Šalom alejchem. Stejně jako v předchozím roce byl koncert doplněn texty, které četli žáci Základní školy Gajdošova v Ostravě. V závěrečné písni To jste mi neřekli (o Osvětimi) se jako sólistka – stejně jako v předchozím roce – představila malá Anežka Kubenková.

Olga Blažková

Dovětek faráře:

Jako posluchač jsem byl hluboce dojat koncertem REMEMBER-PAMATUJ!, který bez přehnaných gest a slov připomenul výše zmíněné tragické události 2. světové války. Jednalo se o důstojné setkání lidí, kteří v pokojné a vážné atmosféře nechtěli zapomenout neblahých osudů nevinných obětí. Nebylo místa pro vztek, zlobu, silná slova. Naopak. Přednes žáků i zpěvy písní působily svou kultivovaností a vytvořily tak prostor pro zamyšlení nad lidskou krutostí a bezohledností přinášející bolest, utrpení a strašnou smrt. Tato fakta není možné zpochybňovat, znevažovat či zlehčovat. Jsem si jist, že dnešní společnost potřebuje tyto a podobné akce jako súl, protože „ten, kdo zapomene na svoji minulost, je odsouzen ji znovu prožít.“

Děkuji všem účinkujícím. Pokoj a požehnání! Tomáš Chytil

Veřejné čtení jmen obětí holocaustu - Jom ha-šoá

12. 04. 2018 od 14 do 17 hodin. Prostranství před Místodržitelským palácem, Moravské náměstí 1a, Brno.

Den památky obětí šoa a hrdinství, hebrejsky „Jom ha-šoá ve havgvura“ je dnem, kdy se prostřednictvím vzpomínkových obřadů připomíná památka obětí holocaustu. Pro tento pietní den byl stanoven termín, kdy bylo zahájeno povstání ve varšavském ghettu v roce 1943. V židovském kalendáři připadá Jom ha-šoá na 27. den měsíce nisanu. Veřejné čtení jmen obětí holocaustu se uskuteční na prostranství před Místodržitelským palácem na Moravském náměstí. Akce se koná ve spolupráci s Institutem Tereziánské iniciativy, Židovskou obcí Brno a Muzeem romské kultury.

Ašsko, země neznámá

Ašský výběžek působí na mapě Čech jako koňské ucho zaklíněné mezi Bavorsko a Sasko. Od počátku 90. let tu žije a pracuje spisovatelka Anna Šochová. Výjimečná historie oblasti ji zaujala od první chvíle, často o ní hovoří s pamětníky. Ašsko bylo jedinou zemí české koruny, kde nebyla potlačena evangelická víra. Patřilo rodu Zedwitzů, kteří tu žili a vládli pět set roků, až do odsunu. Mezi posledními byl Joachim von Zedwitz, Spravedlivý mezi národy, který zachránil s Milenou Jesenskou v r. 1938 mnoho Židů. Ve druhé polovině 19. století nastal velký rozmach průmyslu, za první republiky byla Aš po Praze druhá v odvodu daní. Války vždy Ašsku přinesly těžké rány, mezi jinými odsun německých obyvatel. Vedle sebe dnes v Aši žijí pamětníci odsunu, zbylí obyvatelé,

potomci lidí, kteří hledali nový domov, výhody či rychlý zisk. Kraj zažil drancování, okrádání i strach. V 50. letech Ašsko sevřela železná opona hranic a k tomu závora před Hazlovem. Do Aše se smělo jenom na propustku. O dění tu rozhodovali lidé bez znalosti a vztahu ke kraji. Neznali například příčiny stavebních úprav nebo záludnosti podzemních vod. Byly ničeny podzemní vodorovné studny, zazdívaly se průduchy ve stěbách, bouraly památky i celé ulice. V Aši bylo postupně srovnáno se zemí 70 % původní zástavby. Anna Šochová pozoruje, jak dnes řada mladých lidí odkrývá a udržuje krásy přírody, zkoumá historii minulého století, pátrá po zvyklostech a způsobu života dřívějších obyvatel.

Přednášku o Ašsku z cyklu Setkání 3. věku připravil literární dramatický klub Dialog na cestě ve spolupráci s NO CČSH a MČ Praha 8. Uskutečnila se 30. ledna v Praze-Karlíně.

Zuzana Havelková

Zprávy

Gratulujeme

Letos v dubnu se dožívá 85 let Mgr. Aleš Fetters, středoškolský pedagog - češtinář, spisovatel, literární historik, kritik a publicista dobře známý i čtenářům Českého zápasu. Pochází z Úpice na Trutnovsku. Po studiích se usadil v Náchodě, kde se oženil a učil na tamnějším gymnáziu. Počátkem normalizace (1975) musel z politických důvodů milované kantorské povolání opustit a pak pracoval deset let jako dělník v nepřetržitém provozu náchodské teplárny.

Po listopadu 1989 se vrátil na náchodské gymnázium jako jeho ředitel, nicméně za krátký čas se ze zdravotních důvodů funkce vzdal a působil až do odchodu do penze jako školní inspektor v okrese Náchod a Trutnov. Pan Fetters je vynikajícím znalcem díla Karla Čapka a Josefa Škvoreckého a ve své publicistické praxi fundovaně zhodnotil i další významné osobnosti kraje včetně Boženy Němcové, Aloise Jiráska, Fráni Šrámka, Karla Poláčka a Sigismunda Boušky, katolického kněze a spisovatele. Je držitelem řady ocenění a za svou práci si zaslouží velké poděkování, ke kterému se přidávají i redaktoři a čtenáři tohoto týdeníku.

Z programu divadla Mana

Pátek 30. 3. v 18 hodin: J. S. Bach – Janovy pašije – koncert – Fenomenální hudební dílo geniálního skladatele, které dodnes ohromuje důmyslnou výstavbou a strhujícím spádem dramatických scén popisujících soud a ukřižování Ježíše Krista. Účinkují Pražští pěvci pod vedením Stanislava Místra a doprovodný orchestr | vstupné 120 Kč | velký sál kostela | koncert.

Tobiáš Frýdl

Ekumenická bohoslužba

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k účasti na **ekumenické bohoslužbě ke Dni Země**, která se uskuteční v **úterý 10. dubna od 18 hodin v pražském kostele Nejsvětějšího Salvátora** (u Karlova mostu).

Kázáním poslouží prof. Pavel Hošek z Evangelické teologické

Autorské čtení v Lounech

Autorské čtení básnické sbírky „Vzývání Panny“ bratra faráře Lukáše Bujny s doprovodem kytary v podání Martina Lindtnera proběhlo v náboženské obci v Lounech 9. března.

Helena Smolová

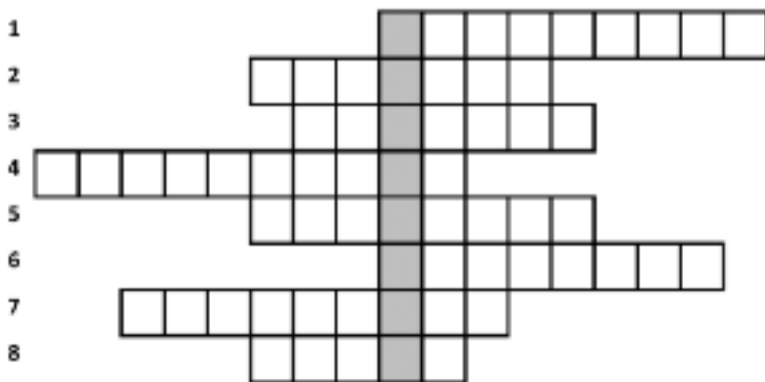
PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíš na oslátku

V následujícím textu jsou vynechaná slova. Jistě se vám je ale snadno podaří doplnit (pomoci vám může Mk 11, 1-11) a napsat podle čísel do tabulky. V tajence by vám mělo vyjít latinské označení pro Květnou neděli.

Ježíš s učedníky byl na cestě do Jeruzaléma. Když se blížili k vesnici (2), poslal Ježíš své učedníky, aby přivedli oslátku, které tam uvidí (1). Bude-li se někdo ptát, proč je (5), mají odpovědět, že Pán to oslátku (7) a brzy jej zase vrátí. Učedníci přišli na (6), kde našli (3), a vše se stalo, jak Ježíš řekl. Přivedli mu ho a on na něm přijel do (4). Po cestě ho všichni s jásotem vítali. Potom Ježíš vstoupil do (8).

(Řešení z minulého čísla: Odpověď.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena

fakulty UK, zpěvem pěvecký sbor Gabriel. **JNe**

Ve víru čtyřicátých let

Zveme do Maiselovy synagogy v Praze (Maiselova 10, Praha 1). Letos si mezi mnoha historickými „osmičkovými“ daty připomínáme také násilnou smrt Jana Masaryka 10. března 1948 krátce po uchopení moci v Československu komunisty. Jako ministr zahraničí v exilové vládě prezidenta Edvarda Beneše a v několika poválečných kabinetech syn zakladatele našeho novodobého státu zásadně utvářel postoj ČSR k nacistickému pronásledování Židů a později k osudům přeživších. Je proto také jednou z hlavních postav knihy o československo-židovských vztazích v letech 1939 až 1948 historika Jana Láníčka, která nyní vychází česky v nakladatelství Academia. S ním a s diplomatem R. Řehákem, kurátorem výstavy o vztazích Tomáše a Jana Masarykových k Palestině a k sionismu, bude mluvit publicista Petr Brod.

V úterý 27. 3. od 19 hodin.

Vstupné: zdarma

red

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 26. 3. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
CONCERT FOR ORGAN and ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 27. 3. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

VELIKONOCE 2018
úterý 27. 3. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 28. 3. 2018, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 28. 3. 2018, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

pátek 30. 3. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, J. HAYDN, W. A. MOZART

sobota 31. 3. 2018, 16.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, J. HAYDN, W. A. MOZART

neděle 1. 4. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

neděle 1. 4. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Hejmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

Jsmo spolupracovníci na Božím díle,
a vy jste Boží pole, Boží stavba.
Nikde totiž nemůže položit jiný základ než ten,
který už je položen, a to je Ježíš Kristus.
Nevíte, že jste Boží chrám
a že Duch Boží ve Vás přebývá?
(1K 3: 9; 11 a 16)

Setkání husitské mládeže a jejich přátel

NaPůl

27.–29. 4. 2018, fara CČSH, Šultysova 603, Slany

BOŽÍ STAVBA!

Přihlašte se na:
alabeta.kubrova@gmail.com
do 20. 4. 2018
Další informace na FB události:
„Setkání NaPůl“
a na webových stránkách:
https://setkani-csh.wetmediv.cz

Z ekumeny

„Miluj Hospodina, Boha svého, a bližního jako sebe samého...“

EUCHARISTICKÁ SPOLEČNÁ BOHOSLUŽBA NA HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ

v kapli sv. Vavřince a Josefa na hradě LIPNICE nad Sázavou
1. 4. 2018 v 16 hodin.

Za účasti církvi Starokatolické, Českobratrské evangelické, Římskokatolické, Československé husitské, možná i dalších a jejich přátel. Se společnými modlitbami, oslavou Vzkříšení a radostného shledání na památném místě.

Srdečně zveme všechny kolemjdoucí, místní lipnické, chatáře, i lidi dobré vůle ze vzdálenějších krajů k dalšímu bohoslužebnému setkání, která konáme na hradě co čtvrt roku - (Velikonoce, Letnice, Díkuvzdání za úrodu, a Vánoce). Velký dík panu kastelánovi hradu a zúčastněným duchovním. * Dobře a teple se oblečte, zabalte do dek, doporučujeme vozit s sebou termosku s teplým nápojem.

TVEIT: REV. GRAHAM SEHRÁL DŮLEŽITOU ROLI V ŽIVOTĚ MNOHA LIDÍ

Smrt reverenda Billyho Grahama je milníkem v dějinách církve po celém světě, protože byl vysoce uznávaným církevním představitelem a kazatelem evangelia v USA i v řadě dalších zemí, poznamenal rev. dr. Olav Fykse Tveit, generální tajemník Světové rady církví (SRC).

Graham zemřel 21. února ve věku 99 let. „Hrál důležitou roli v životě mnoha lidí, pokud jde o jejich setkání s evangeliem a křesťanskou vírou,“ uvedl Tveit. „Byl srdcem evangelista.“

Zatímco Tveit se s Grahamem osobně nesetkal, jeho předchůdce, bývalý generální tajemník SRC rev. dr. Konrad Raiser, tuto možnost měl, stejně jako bývalý generální tajemník SRC Willem Visser 't Hooft, a sice když Graham v polovině padesátých let navštívil Ekumenický institut v Bossey.

Tveit dále uvedl: „Billy Graham se ne vždy shodl se Světovou radou církví v otázkách, jak by mělo křesťanství přispívat k podpoře míru a spravedlnosti ve světě, ale respektoval jasná stanoviska a upřímně se zabýval širokým spektrem problémů.“

Zvláště evangelikální křesťané mají být Grahamovi za co vděční, doplnil Tveit. „Opatřoval evangelikální kontext biblickou hloubkou a vážou – což je nejen v dnešní době velmi zapotřebí, ať už v USA nebo jinde.“

Dle SRC připravila Mirka Čejková

